

Συνέντευξη του Αγιωτάτου Πατριάρχη Κυρίλλου στα Βουλγαρικά ΜΜΕ

— Αγιώτατε, πώς εκτιμάτε τις σχέσεις μεταξύ των Ορθοδόξων Εκκλησιών Ρωσίας και Βουλγαρίας;

— Θα ήθελα πρώτα απ' όλα να χαιρετήσω από καρδιάς όλους τους Βουλγάρους τηλεθεατές, οι οποίοι μας παρακολουθούν, και να εκφράσω τη μεγάλη μου χαρά εν όψει της επικείμενης επισκέψεως.

Δεσμοί αδελφότητας και οι στενότερες ιστορικές, πολιτιστικές και πνευματικές σχέσεις, οι οποίες βεβαίως ανάγονται στο παρελθόν, συνδέουν και τις δυο μας Εκκλησίες. Αρκεί να πούμε ότι η απόφαση του τσάρου Αλεξάνδρου Β' όπως ξεκινήσει τον απελευθερωτικό αγώνα προκαθορίστηκε εν πολλοίς από τη θέση της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας. Οι στρατιώτες μας πήγαιναν στα Βαλκάνια να ελευθερώσουν τους ομόδοξους αδελφούς τους. Η προτεραιότητα είχε η λέξη «ομόδοξος», αυτό αποτελούσε εκδήλωση της πνευματικής αλληλεγγύης, εκδήλωση αλληλεγγύης εκ μέρους των ανθρώπων, ενωμένων μέσα από την ίδια Ορθόδοξη Εκκλησία.

Βέβαια, τη μεταγενέστερη περίοδο, όταν η Βουλγαρία ήδη απελευθερώθηκε οι Ρώσοι Ορθόδοξοι ήταν στενά συνδεδεμένοι με τους Βουλγάρους αδελφούς και αδελφές τους και όπως ξέρετε στο μέτρο τους συνέβαλαν στην αποκατάσταση του εκκλησιαστικού βίου, συμπεριλαμβανομένων και των σπουδαίων πτυχών του, όπως είναι η αναγνώριση του καθεστώτος του αυτοκεφάλου, δηλαδή της ανεξαρτησίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Βουλγαρίας.

Σχετικά με το μακρινό παρελθόν, διατηρούμε στη μνήμη μας εκείνη την πνευματική και διανοητική συμβολή των Ορθοδόξων Βουλγάρων στον εκχριστιανισμό της Ρωσίας.

Ένας απλός κατάλογος αυτών των ιστορικών θεμάτων επιμαρτυρεί το πολύ ιδιαίτερο των σχέσεων μεταξύ των Εκκλησιών μας. Ακόμα και κατά τη διάρκεια της δύσκολης μεταπολεμικής περιόδου ήμασταν πάντα μαζί, στηρίζοντας ο ένας τον άλλον, δι' ανταλλαγής αντιπροσωπειών, και τώρα συνεχίζουμε όλα αυτά. Έχουμε τακτικές συναντήσεις με απεσταλμένους της Βουλγαρικής Εκκλησίας, πηγαίνουν και οι αντιπρόσωποί μας, έχουμε προγράμματα ανταλλαγής φοιτητών, από κοινού ανταλλάσσουμε σκέψεις γύρω από τα θέματα της Ορθόδοξης ενότητας και πολλές προκλήσεις, τις οποίες έρχεται να αντιμετωπίσει σήμερα ολόκληρος ο Ορθόδοξος κόσμος.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας είναι πολύ κοντά στις καρδιές μας, πιστεύω, ότι και γενικά

στην καρδιά του κάθε Ρώσου Ορθόδοξου χριστιανού και λόγω εκείνων όσα προανέφερα και λόγω ισχυρών δεσμών, οι οποίοι μας συνδέουν σήμερα.

— Η Βουλγαρία είναι από τις πρώτες Εκκλησίας που έχετε επιλέξει να επισκεφθείτε. Είναι η μεγάλη τιμή για μας. Ποιες είναι οι προσδοκίες Σας από την επίσκεψη στη Βουλγαρία γενικά και στην πόλη Πλόβντιβ ειδικότερα;

— Οι προσδοκίες μου είναι από τις πλέον ευχάριστες. Έρχομαι στη Βουλγαρία, μια χώρα, όπου μένει ένας κοντινός σε μας λαός, σε μια χώρα φιλική. Για τους ιστορικούς δεσμούς έχω πει ήδη.

Χαίρομαι για την επικείμενη συνάντηση με τον Αγιώτατο Πατριάρχη Μάξιμο, τον οποίο γνωρίζω από την παιδική μου ηλικία. Ο Αγιώτατος Πατριάρχης Μάξιμος ως νεοχειροτονηθείς Επίσκοπος συνόδευσε τον Βούλγαρο Πατριάρχη Κύριλλο στο ταξίδι του στην τότε Σοβιετική Ένωση. Επισκέφθηκε και την πόλη Λένινγκραντ. Ο πατέρας μου συνόδευσε τότε τη Βουλγαρική αντιπροσωπεία και εγώ ως αγόρι τότε ήμουν με τον πατέρα μου. Πολύ καλά θυμάμαι τις λειτουργίες, τις οποίες τελούσε ο τότε νέος, δυναμικός και όμορφος Επίσκοπος Μάξιμος. Θυμάμαι την επικοινωνία μας, παρόλο που ήμουν παιδί, ωστόσο είχαμε επικοινωνία και μιλούσαμε. Ακόμα και αυτό το προσωπικό στοιχείο δημιουργεί μια πολύ ιδιαίτερη σχέση και προσδίδει ένα ιδιαίτερα αισιόδοξο χρώμα στην επίσκεψή μου. Χαίρομαι πολύ για τις επικείμενες συναντήσεις με τους πολύ οικείους μου ανθρώπους, Επισκόπους, κληρικούς, θεολόγους. Εύχομαι ο Θεός να δώσει αυτή η επίσκεψη να συμβάλει στην περαιτέρω σύσφιξη των αδελφικών μεταξύ μας σχέσεων.

— Όλοι έχουμε γίνει μάρτυρες της υποστήριξης προς την Εκκλησία εκ μέρους όλης της Ρωσικής Ορθόδοξης κοινότητας. Πως καταφέρατε να επιστρατεύσατε τόσο μεγάλο αριθμό ανθρώπων για έναν ευγενή σκοπό όπως την υποστήριξη προς την Εκκλησία;

— Να ξέρετε, ότι δεν μεταχειρισθήκαμε καμία τεχνολογία, απλά είχαμε απευθυνθεί στους ανθρώπους. Χωρίς καμία οργάνωση έχουν συγκεντρωθεί τόσοι πολλοί Μοσχοβίτες και έχουν προσέλθει στη Μόσχα τόσοι πολλοί άνθρωποι απέξω, αυτή είναι μια αυθόρμητη κίνηση, η επίγνωση από τους ανθρώπους ότι ποτέ και υπο καμία περίπτωση δεν πρέπει να επανέλθουν στη ζωή μας τα χαλεπά εκείνα τα χρόνια διωγμών κατά της Εκκλησίας, τα χρόνια καταστροφής των ηθικών και πνευματικών θεμελίων του εθνικού μας βίου, διότι χωρίς αυτά τα θεμέλια θα παύσει να υφίσταται ως ιστορική κοινότητα ο λαός μας. Σήμερα πρόκειται και για τη διαφύλαξη της πίστεως και της ταυτότητας του λαού μας, το οποίο οι άνθρωποι αντιλαμβάνονται πολύ καλά. Γι' αυτό δεν χρειάστηκαν ιδιαίτερες προσπάθειες, αυτό που έπρεπε να κάνουμε ήταν η σαφής διατύπωση της ανάγκης αυτής της προσευχής και οι άνθρωποι ανταποκρίθηκαν πολύ γρήγορα και με μεγάλη πνευματική ανάταση.

— **Αγιώτατε, εδώ η εφημερίδα «Ρωσία σήμερα» και ο Πρόεδρος του φόρουμ «Βουλγαρία - Ρωσία». Θέλα να Σας επιβεβαιώσω ότι ο λαός μας Σας περιμένει μετά μεγάλης ανυπομονησίας, μεγάλης χαράς και μεγάλης ελπίδας, και ως εκ τούτου θα ήθελα να Σας ρωτήσω το εξής. Καμιά φορά μεταξύ των κρατών και των πολιτικών μας, ενίοτε και από την επιρροή των άλλων, γίνονται παύσεις. Κατά τη γνώμη Σας οι αδελφές Εκκλησίες μας μπορούν να είναι είδος κλειδιών για την κατανόηση και τη διευθέτηση αυτών των καταστάσεων ώστε να γίνουν πραγματικότητα στο σημερινό παγκοσμιοποιούμενο κόσμο οι προσδοκίες των λαών μας να είναι μαζί;**

— Είμαι βέβαιος ότι κανείς πολιτικός, με προϋπόθεση να είναι εντάξη με τη λογική και την ιστορική μνήμη, δε μπορεί να αγνοήσει το γεγονός ότι είμαστε ομόδοξοι λαοί, έχουμε κοινές σελίδες της ηρωϊκής ιστορίας, των οποίων είναι αδύνατη η διαγραφή και η λήθη. Εάν είναι αδύνατο να διαγραφούν και να λησμονηθούν, τότε τι πρέπει να τις κάνουμε σήμερα αυτές τις σελίδες; Είναι η βαθιά μου πεποίθηση ότι πρέπει να τις αξιοποιήσουμε. Για να χτίσουμε πράγματι νέες σχέσεις επί των σταθερών ιστορικών θεμελίων πρέπει να αξιοποιήσουμε αυτή την κοινότητα, αυτή την ειλικρίνεια του ένα απέναντι στον άλλο, αυτή την συμπάθεια η οποία χαρακτηρίζει έντονα τη ψυχή των Βουλγάρων και Ρώσων.

Είναι η βαθιά μου πεποίθηση ότι έτσι θα γίνει, διότι η πολιτική εξελίσσεται σύμφωνα με την αρχή δράσεως και αντιδράσεως. Τον 20 αιώνα υπήρχαν πολλά τα οποία δεν προκαλούσαν στους ανθρώπους και πολύ καλά συναισθήματα, και δεν ήταν πάντα θετική η αντίδραση ακόμα και για τα γεγονότα του δεύτερου ημίσεως του 20 αιώνα. Αυτός είναι ίσως ο λόγος διατί τρόπον τινά σημειώθηκε, δε θα έλεγα η «ψύχρανση» των σχέσεων μεταξύ των χωρών, αλλά κάποια υποβίβαση του επίπεδου αυτών. Ίσως δεν έχουν αποκατασταθεί έως σήμερα υπο την επίδραση αυτής της αντίδρασης για τις τελευταίες δεκαετίες του 20 αιώνα. Και όμως δεν πρέπει να έχουμε εμμένει σε συμπλέγματα και να ακολουθούμε αυτή την αντίδραση, πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά. Και μπορούμε μάλιστα να προχωρήσουμε μπροστά με μεγάλο ενθουσιασμό έχοντας πίσω μας όλα εκείνα, στα οποία προαναφέρθηκα, δηλαδή την ωραία μας ιστορία, που χαρακτηρίζεται από τον ηρωϊσμό, τον πνευματικό αγώνα, την αμοιβαία αγάπη και τη συμπάθεια.

— **Η Βουλγαρική Εθνική Ραδιοφωνία. Στα μέσα του περασμένου αιώνα η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας παραχώρησε την περιουσία της στο έδαφος της Βουλγαρίας που είχε στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Βουλγαρίας. Κατά την επίσκεψή Σας έχετε διάθεση να θέσετε το θέμα της επιστροφής της περιουσίας αυτής; Διατί ρωτάω; Επειδή τα τελευταία έχουν γραφεί πολλά στο Βουλγαρικό Τύπο ακόμα και για το ότι ένας από τους σκοπούς της επισκέψεώς Σας είναι η δημιουργία μιας ανεξάρτητος Ρωσικής Εκκλησίας στο έδαφος της Βουλγαρίας.**

— Η επίσκεψή μου τιτλοφορείται «ειρηνική». Και όμως εάν η επίσκεψη επιφέρει διχασμό μεταξύ των Εκκλησιών, τότε δε μπορούμε να μιλάμε για μια αδελφική και ειρηνική επίσκεψη. Μου προκαλεί έκπληξη γιατί παραμονή της επισκέψεώς μου στη Βουλγαρία οι άνθρωποι έχουν αυτές τις σκέψεις και αυτές τις διατυπώσεις. Εκείνο το οποίο συνέβη το 1952 όταν η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας παραχώρησε στην Εκκλησία της Βουλγαρίας μερικά μοναστήρια και Ναούς ήταν χειρονομία καλής θελήσεως και δώρο. Δεν πρόκειται για μια εμπορική συναλλαγή, η οποία δύναται να αναθεωρηθεί, είναι δώρο. Παίρνουν πίσω τα δώρα και ιδιαίτερα από τους αδελφούς; Ποτέ κανείς στη Ρωσία ούτε είχε ούτε, ελπίζω θα έχει ποτέ καμία σκέψη παρόμοια με εκείνη, την οποία έχετε διατυπώσει τώρα.

Ως δείγμα της ιστορικής παρουσίας της Ρωσικής Εκκλησίας στο έδαφος της Βουλγαρίας έχουμε Ναό-Μετόχιο στο κέντρο της Σόφιας, ο οποίος εκτός από το ιστορικό και αρχιτεκτονικό μνημείο που είναι, διαδραματίζει σήμερα ένα σημαντικό ρόλο, διότι μέσα από το Μετόχιο της Ρωσικής Εκκλησίας στη Σόφια και αντίστοιχα το Μετόχιο της Εκκλησίας της Βουλγαρίας στη Μόσχα γίνονται καθημερινές επαφές μεταξύ των Εκκλησιών μας, τις οποίες εκτιμάμε πολύ.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/54271/>